Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Maria Țurcan)
Dosarul nr. 2r-1205/26 (2-26065086-02-2r-12062026)

D E C I Z I E

06 august 2026 *****

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu
Judecători Valeriu Arhip și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui Josan Mihail,

în cauza civilă la cererea depusă de către Cotruța Diana în nume propriu, precum și în interesele copilului minor ***** către Josan Mihail, persoană interesată Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani cu privire la prelungirea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026, prin care s-a admis parțial cererea victimei Cotruța Diana, în nume propriu, precum și în interesele copilului minor *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

1. La 25 mai 2026 victima Cotruța Diana în nume propriu, precum și în interesele copilului minor ***** a depus cerere către Josan Mihail, persoană interesată Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani cu privire la prelungirea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

2. În motivarea cererii, petiționara a indicat că a fost în relație de căsătorie cu agresorul Josan Mihail timp de 5 ani. La moment sunt în proces de divorț. Din căsătorie au un copil minor *****, a.n. *****. Din prima căsătorie Cotruța Diana mai are un copil minor, *****, a.n. *****. Chiar de la începutul relației, agresorul a avut anumite acțiuni agresive, precum strângerea de gât, sau amenințarea că se va sinucide, însă, credea că el este într-un moment de criză, şi a ales să continue cu el relația. Motivul comportamentului agresiv a fost gelozia excesivă.

Menționează că lucrează în domeniul vânzărilor imobiliare şi este mereu telefonată de oameni interesați de ofertele pe care le postează. De-a lungul relației

de căsătorie a fost supusă violenței fizice manifestată prin tragere de păr, sugrumare, strîngere de față și izbituri de pământ, trântiri pe jos, împinsături, loviri cu picioarele peste față, trageri de mâini. Unul dintre incidentele de violență fizică, a avut loc la 28 iulie 2023, atunci când agresorul a iscat un conflict pe loc drept, precum că nu este suficient de curat în baie, în acea zi era ziua ei de naştere şi ea se pregătea să iasă în oraş pentru a serba. Când a revenit din oraş, agresorul, iarăşi a iscat un conflict cu jigniri şi acuzații false în adresa ei, după care a tras-o de mâini, a izbit-o de perete, a tras-o de păr, a târât-o de un picior până în coridorul casei. Toată această scenă a avut loc față de copiii lor. El fiind în brațe cu copilul lor, de niciun an a apelat la 112, dar după rugămintea agresorului şi promisiunea că se va corecta, l-a iertat, însă comportamentul lui nu s-a modificat.

Indică că în timpul relației, a căzut treptat în dependența emoțională, agresorul inițial i-a interzis să comunice cu un anumit cerc de prieteni, după care a izolat-o de cele mai apropiate prietene, gelozia devenind obositoare. Agresorul inița certuri la orice apel, sau mesaj din partea clienților, o însoțea la orice vizită a obiectelor de lucru, la întâlnirile cu clienții. Orice ieşire era însoțită de jigniri şi intimidări. Îi interzicea să iasă singură la plimbare, dar şi avea instalată aplicație în telefon de urmărire a locației, prin care mereu era verificată unde merge şi aplicație de ascultare a telefoanelor. Altfel spus, a trăit sub un control continuu şi încă fără ajutor, dar cu acuzații.

La fel, înainte de concediu de maternitate, ea avea un venit bun, şi nu depindea financiar de pârât. Odată cu naşterea copilului, a fost nevoită să întrerupă pe o perioadă activitatea sa şi respectiv, a fost nevoită să solicite bani pentru întreținerea sa și a copiilor de la el, pârâtul fiind foarte nemulțumit, astfel, mereu îi solicita confirmările de plată sau bonurile pentru a putea justifica cheltuielile. Cel mai mult afectînd-o tonul vocii şi cuvintele pe care i le adresează fiicei. A încercat să rupă relația cu el și să divorțeze pe cale amiabilă, însă pârâtul o amenința că nu îi va da acordul la divorț şi îi spune „mai bine te împuşc decât să știu că ai să trăiești cu alt bărbat”. O învinovățește pentru lucruri care nu le face, spune lucruri false copiilor şi îi îndreaptă împotriva petiționarei.

Susține că este supusă și violenței sexuale, pârâtul fiind de părerea că „femeia trebuie să întrețină reluații sexuale, indiferent de situație şi de voința personală”, asta este „datoria de soție”. Atunci când refuza la întreținerea relațiilor sexuale, pârâtul întreținea aceste relații cu forță, ținînd-o de mâini. Incidentele de violență aveau loc față de copii.

Indică că cel mai grav lucru este faptul că incidentele de violență au avut loc mereu față de copii, dar şi asupra lor. Cel mai mult a avut de suferit fiica minoră din prima căsătorie, deoarece este mereu jignită, numită cu cuvinte jignitoare despre aparența sa, înaintarea pretențiilor că nu-i este tată biologic și nu va

contribui la întreținerea acesteia, trimițînd-o să muncească sau să iasă din casă, luîndu-i mereu apărarea, agresorul se năpustea cu violență asupra ei.

Ultimul act de violență fizică a avut loc la 22 noiembrie 2025, după serbarea zilei de naştere a fiicei Andreea, pârâtul i-a reproşat fiicei că banii pe care i-a primit cadou la ziua ei de naştere, trebuie să-i pună în bugetul familiei. Petiționara i-a reproşat că nu este de acord și acesta a început să o agreseze inițial verbal, după care a încercat să arunce un scaun în ea. La un moment dat, a prins-o, a tras-o de păr, i-a răsucit mâna, și a trântit-o jos, după care a pus-o cu fața la pământ și l-a lovit cu piciorul în fața. A simțit un trosnet și o durere puternică în zona maxilară. L-a rugat să cheme ambulanța pentru că se simțea rău, însă pârâtul a strâns toate telefoanele de prin casă şi a amenințat-o pe fiica petiționarei că dacă va suna la ambulanța o va bate şi pe ea. Într-un final, pârâtul văzând că vizibil i se face foarte rău, a chemat ambulanța spunând că a căzut şi s-a lovit. După ce a obținut ajutorul medical corespunzător, a plecat la sectorul de poliție, și a înregistrat plângere pe acțiunile fostului soț.

Indică că după ultimul incident, împotriva soțului a fost intentat un proces penal în baza art. 201/1 alin. (2) lit. c). La fel, pentru a fi în siguranță și a avea posibilitatea de a se restabili fizic și emoțional, atât ea cât şi copiii, a solicitat emiterea ordonanței de protecție, astfel, prima ordonanța de protecție a fost emisă la data de 26 noiembrie 2025, apoi la 26 februarie 2026 și apoi la 24 aprilie 2026.

Solicită prelungirea ordonanței de protecție pe un termen de 180 de zile, întrucât la 31 martie, pârâtului i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, vicitma, fiind recunoscută în calitate de parte vătămată, îi este foarte frică ca pârâtul poate reveni la domiciliul comun şi va încerca să influențeze procesul sau contrar se va răzbuna.

Susține că pârâtul a încălcat prezenta ordonanța de protecție, iar, ea a sesizat autoritățile competente în acest sens. Mai mult, la 15 mai 2026 a fost emis raportul de evaluare psihologică nr. 1128 din 15.05.2026 efectuat în cadrul procesului penal (art.201/1 Cod penal) care confirmă starea ei de „vulnerabilitate emoțională accentuată însoțită de manifestări specifice stresului post-traumatic” „epuizare emoțională”, „nivel accentuat de anxietate și distres emoțional” „teamă constantă”, „tensiune interioară”.

De asemenea, psihologul recomandă „Aflarea constantă a dnei Cotruța Diana și a copiilor într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața şi securitatea personală.”

La 25.05.2026, va avea loc cea de-a doua şedință de evaluare psihologică a copilului minor, *****, ea fiind martor la toate episoadele de violență asupra mamei. La moment este epuizată psihologic dar şi fizic. Simte o frică constantă, şi stări de anxietate. Are senzația că este urmărită pe drum, şi îi este frică pentru siguranța sa dar şi a familiei ei. Împreună cu copii au dereglări de somn. Poate să

doarmă doar cu ajutorul suplimentelor. Consecința acțiunilor pârâtului asupra ei sunt stările de aniexietate, plâns necontrolat şi o frică constantă. Aceste stări o consumă emoțional şi pentru a se reabilita are nevoie de siguranță, oferită de ordonanța de protecţie.

Din considerentele menționate, solicită admiterea cererii şi emiterea ordonanței de protecție pe o perioadă de 180 de zile în favoarea sa, şi a copilului minor *****, cu aplicarea următoarelor măsuri de protecție, agresorului Josan Mihail, a-l obliga de a sta departe și a nu se apropia de locul aflării Dianei Cotruța și a copilului minor, respectînd distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului măsurilor electronice); a-l obliga pe cetățeanul Josan Mihail de a nu o contacta telefonic pe Diana Cotruța şi pe copil inclusiv prin corespondență poştală, rețele de socializare sau prin orice alt mod; a-l obliga de a se apropia de anumite locuri: locul de muncă a Dianei Cotruța, şi locul de studii al copilului, sau oricare alte locuri unde Diana Cotruța sau copilul în mod previzibil se poate afla; a-l obliga de a contribui la întreținerea copilului pe care îl are în comun cu Diana Cotruța.

3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026 s-a admis parțial cererea victimei Cotruța Diana și s-au prelungit măsurile de protecție pentru Cotruța Diana, stabilite prin ordonanța Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2o/pr-465/2025 din 26 noiembrie 2025, pentru o perioadă de 90 zile, începînd cu data de 26.05.2026, ora 15.00, cu următoarele măsuri de protecţie a victimelor violenţei în familie, de la acţiunile agresorului Josan Mihail după cum urmează: obligarea lui Josan Mihail de a sta departe și a nu se apropia de locul aflării victimei Cotruța Diana și a minorei *****, respectînd distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice); obligarea lui Josan Mihail de a nu o contacta telefonic pe Cotruța Diana şi pe copilul minor *****, inclusiv prin corespondență poștală, rețele de socializare sau prin orice alt mod; obligarea lui Josan Mihail să nu se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii a copilului minor ***** sau oricare alte locuri unde Cotruța Diana sau copilul în mod previzibil se poate afla; obligarea lui Josan Mihail de a contribui la întreținerea copilului pe care îl are în comun cu Cotruța Diana. În rest, cererea s-a respins ca neîntemeiată.

Măsurile de protecție s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică.

Totodată, s-a încasat de la Josan Mihail în beneficiul statului suma de 250 lei, cu titlu de taxă de stat.

Solicitarea recurentului:

4. La 02 iunie 2026, avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui Josan Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026, solicitând casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii,

prin care să fie respinsă integral cererea cu privire la prelungirea măsurilor de protecție

Argumentele părților:

5. În motivarea recursului, avocatul recurentului a menționat că încheierea atacată este neîntemeiată, insuficient motivată şi rezultă dintr-o interpretare eronată a condițiilor legale privind prelungirea ordonanței de protecție.

Menționează că ordonanța de protecție este instituită față de Josan Mihail deja pe o perioadă de 6 luni şi instanța o prelungeşte pe încă trei luni, fapt ce contravine prevederilor art. 15 alin. (3) din Legea 45/2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie.

Instanța nu a constatat nici o încălcare sau un raport al IP Botanica, prin care să se confirme că Josan Mihail a încălcat ordonanța de protecție. Prin urmare, instanța era obligată să analizeze exclusiv existența sau inexistența pericolului actual la momentul expirării termenului inițial, şi nu să reevalueze incidentul inițial ca şi cum ar fi fost vorba de aplicarea unei măsuri noi. Or, instanța de fond nu a realizat această analiză în mod real şi efectiv, limitându-se la reiterarea circumstanțelor incidentului din trecut.

Un element fundamental ignorat în mod nejustificat de către instanța de fond îl constituie comportamentul recurentului după incidentul din 22.11.2025. Josan Mihail nu a negat producerea incidentului. Dimpotrivă, acesta a manifestat o atitudine sinceră de regret şi responsabilitate, recunoscând în instanță caracterul greşit al comportamentului său. Mai mult, pe întreaga perioadă de aproximativ cinci luni cât a fost în vigoare prima ordonanță de protecție şi ulterior prelungită, recurentul nu a încălcat măsurile impuse de instanță; nu a contactat sau intimidat persoana protejată; nu a comis alte acțiuni agresive; nu a manifestat comportamente ostile față de membrii familiei, fapt confirmat chiar de către intimată în şedința de judecată, care a declarat că pe parcursul acestor luni recurentul nu a încălcat regimul stabilit și nu a întreprins acțiuni negative, ba din contra are comportament foarte bun, care se exprimă prin onorarea obligațiilor de părinte, soț (lunar virează pe contul intimatei surse financiare), confirmat prin extrasele de cont anexate la dosar; merge cu copilul ***** la plimbare, teren de joacă.

Această împrejurare dovedește că măsura inițială şi-a atins scopul preventiv. Scopul ordonanței de protecție este prevenirea repetării violenței, nu sancționarea permanentă a unei persoane pentru o faptă trecută.

Atunci când persoana vizată respectă integral restricțiile impuse şi nu creează situații de risc pe o perioadă semnificativă de timp, logica juridică impune concluzia că riscul inițial s-a diminuat considerabil sau chiar a dispărut. În aceste, condiții, continuarea măsurilor restrictive fără existența unor fapte noi care să

demonstreze persistența pericolului constituie o interpretare excesivă mecanismului legal de protecție.

Potrivit legislației Republicii Moldova privind prevenirea şi combaterea violenței în familie, precum şi dispozițiilor Codului de procedură civilă, prelungirea ordonanței de protecție este posibilă numai dacă la expirarea termenului inițial se menține pericolul real pentru victimă. Această cerință este esențială, deoarece măsura reprezintă o ingerință serioasă în drepturile persoanei vizate, inclusiv în viața familială, libertatea de circulație şi libertatea de comunicare.

Prin urmare, instanța este obligată să verifice în mod concret: dacă există fapte noi care indică persistența riscului; dacă există amenințări, tentative de contact sau intimidare; dacă comportamentul agresorului demonstrează intenția de a repeta violența.

Persistența unei stări de teamă poate justifica măsuri temporare imediat după incident, însă după trecerea unei perioade semnificative de timp şi în lipsa unor incidente noi, această percepție trebuie evaluată în raport cu datele obiective ale cauzei. În lipsa unor asemenea date, concluzia existenței unui pericol actual devine pur ipotetică, ceea ce nu este suficient pentru menținerea unei restrângeri de drepturi.

Susține că gravitatea unui eveniment trecut nu poate justifica automat prelungirea nelimitată a măsurilor de protecție. Dacă s-ar accepta o asemenea interpretare, mecanismul legal ar deveni unul automat, iar ordonanțele de protecție ar putea fi prelungite succesiv fără o analiză reală a situației actuale. Or, legea nu instituie o asemenea prezumție. Prelungirea măsurilor este condiționată de persistența pericolului, iar această condiție trebuie demonstrată prin probe concrete.

Măsurile dispuse prin ordonanța de protecție constituie restricții serioase ale drepturilor fundamentale ale persoanei vizate. Acestea afectează: libertatea de circulație; dreptul la viață familială; dreptul de a comunica cu membrii familiei; posibilitatea de a participa la creşterea şi educarea copiilor.

Prin urmare, instanța este obligată să respecte principiul proporționalității, potrivit căruia restrângerea drepturilor trebuie să fie necesară, adecvată scopului urmărit, proporțională cu riscul existent.

În prezenta cauză, instanța nu a demonstrat de ce aceste restricții severe mai erau necesare după trei luni de executare a ordonanței inițiale fără incidente. În lipsa unor încălcări ale regimului stabilit sau a unor manifestări agresive ulterioare, continuarea măsurilor apare ca excesivă și disproporționată. Un element esențial care trebuie avut în vedere îl reprezintă interesul superior al copilului, principiu fundamental consacrat atât în legislația națională, cât și în convențiile internaționale.

Recurentul are obligația morală şi legală de a participa la întreținerea copilului; educarea acestuia; dezvoltarea sa emoțională. Excluderea totală a tatălui din viața copilului pentru perioade îndelungate trebuie justificată prin existența unui pericol real pentru copil, ceea ce în prezenta cauză nu a fost demonstrat. De altfel, chiar instanța de fond a constatat că nu există probe privind violența față de minorul *****, respingând cererea în această parte. Acest fapt confirmă că situația copiilor nu poate fi tratată în mod general și că restricțiile trebuie analizate cu maximă prudență.

Pentru toate motivele expuse, consideră că încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 25.05.2026 este neîntemeiată și contrară cerințelor legale privind prelungirea ordonanțelor de protecție.

6. *Prin referința asupra cererii de recurs, Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîşcani* a solicitat soluționarea prezentei cauze în baza probelor și materialelor cauzei menționând că nu a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu, iar, familia dată a apărut în vizorul Direcției în urma sesizării parvenite de la Centrul de Justiție Familială al DP *****, fiind informați că cet. Cotruța Diana a fost agresată fizic de către cet. Josan Mihail în prezența copiilor minori ***** și ***** domiciliați în *****, str. Bogdan Voievod 1F, ap. 8, iar, în urma vizitei efectuate la domiciliul acestora au stabilit că copii se află în siguranță cu mama.

Termenul de declarare a recursului:

7. În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol”.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă *,,Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii”.*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *,,termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.*

Din actele cauzei urmează că încheierea recurată a fost comunicată recurentului la 25 mai 2026, astfel recursul declarat de avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui Josan Mihail, la 02 iunie 2026, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

8. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă *,,recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor."*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă *,,instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea."*

Potrivit art. 2 Legii cu privire la prevenirea şi combaterea *violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie* nr. 45/01.03.2007, *violenţă în familie - acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.*

În conformitate cu prevederile normei menționate violenţă psihologică reprezintă *provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.*

Aceeași normă identifică violența fizică ca *vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice*

intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar” și violență sexuală ca *,,orice violenţă cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relaţii interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepţie, hărţuirea sexuală, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau al comunicaţiilor electronice; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituţiei; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mîngîieri, sărutări, pozare a copilului şi prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acţiuni cu efect similar.*

Conform art. 3 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, *subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. (1[1]) Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

Art.12 alin. (1) a Legii nr. 45 din 1 martie 2007 statuează că *victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie.*

Conform art. 278[7] alin. (1) şi (2) Cod de procedură civilă coroborat cu prevederile art.15 alin. (1) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și a violenței în familie, *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicînd agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă*

la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor aflate în posesia şi folosinţa victimei; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei; j) interzicerea de a păstra şi purta armă.

În accepțiunea art.15 alin. (2), alin. (2^1) și alin. (3) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, *ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliţiei şi organului de probaţiune din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie. Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 6 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.*

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1) Cod de procedură civilă, *cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie se examinează de către instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie.*

În temeiul prevederilor de la art. 278^8 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, *termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului. Cererea de prelungire sau de revocare a măsurilor de protecţie se examinează în condiţiile prezentului capitol.*

În acest context, Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

La fel, Colegiul punctează că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

Or, din materialele cauzei și din explicațiile date de părți în instanța de fond s-a constatat cu certitudine că Cotruța Diana s-a aflat în relație de căsătorie cu Josan Mihail. Din această căsătorie a rezultat un copil minor comun, *****, a.n *****, iar, din căsătoria anterioară, Cotruța Diana are o fiică, *****, născută la *****. La data de 22 iulie 2026 căsătoria a fost desfăcută, astfel, Josan Mihail este, în prezent, fostul soț al victimei, deci, victima Cotruța Diana este subiect al violenței în familie, în sensul art. 3 lit. a) din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie.

Totodată, Colegiul judiciar reține că la 26 noiembrie 2025 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a adoptat o încheiere și o ordonanță de protecție, prin care a admis cererea victimei Cotruța Diana și a eliberat ordonanță de protecție pe un termen de 3 luni, fiind, obligat agresorul Josan Mihail să stea departe de locul aflării victimei și a copiilor minori și să nu contacteze în nici-un mod.

La 26 februarie 2026, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a adoptat încheierea și ordonanța de protecție, prin care a admis cererea victimei Cotruța Diana și a prelungit măsurile de protecție pe un termen de 60 de zile, fiind, obligat agresorul Josan Mihail să stea departe de locul aflării victimei și a copiilor minori și să nu contacteze în nici-un mod.

Iar, la 24 aprilie 2026, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a prelungit termenul măsurilor de protecție dispuse prin încheierea și ordonanța din 26 februarie 2026 în privința lui Josan Mihail pentru 30 zile.

Însă, deoarece Josan Mihail prin ordonanța din 31 martie 2026 a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] ain. (2) lit. c) Cod penal, iar, Cotruța Diana, având calitate de victimă în acel dosar, și fiindu-i frică că Josan Mihail poate reveni la domiciliu comun, încercând să influențeze procesul sau să se răzbune, la data de 25 mai 2026, Cotruța Diana în nume propriu și în interesele copilului minor *****, s-a adresat cu cerere privind prelungirea în termenului măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva agresorului Josan Mihail pentru o perioadă de 180 zile.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 25 mai 2026, a fost admisă parțial cererea victimei Cotruța Diana, depusă în nume propriu și în interesele copilului minor *****, fiind stabilită pentru aceasta și copilul minor măsuri de protecţie a victimelor violenței în familie, de la acțiunile agresorului Josan Mihail, pentru o perioadă de 90 zile, fiind obligat Josan Mihail, de a sta departe și a nu se apropia de locul aflării victimei Cotruța Diana și a minorei *****, a.n. *****, respectînd distanța de 300 m (inclusiv cu aplicarea sistemului de aplicare a măsurilor electronice); de a nu o contacta telefonic pe Cotruța Diana și pe copilul minor *****, inclusiv prin corespondență poștală, rețele de socializare sau prin orice alt mod; de a nu se apropia de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii a copilului minor *****, sau oricare alte locuri unde Cotruța Diana sau copilul în mod previzibil se poate afla precum și de a contribui la întreținerea copilului pe care îl are în comun cu Cotruța Diana.

Astfel, raportând dispozițiile legale enunțate la circumstanțele cazului din prezenta speță, Colegiul judiciar consideră că manifestările deviante incluse în comportamentul lui Josan Mihail sunt apte în sine să afecteze integritatea emoțională a victimei Cotruța Diana și a fiicei minore *****.

La fel, Colegiul subliniază că starea de fapt dintre părți pune în evidență caracterul serios al neînțelegerilor și altercațiilor dintre părți, ca și potențialul pericol la care este expusă Cotruța Diana și fiica *****, existând posibilitatea reală ca acestea să fie supuse unor acte de violență domestică din partea lui Josan Mihail, cu atît mai mult că în privința lui Josan Mihail, la data de 31 martie 2026 a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, odată ce s-a constatat că părțile se află în relații de conflict, întru evitarea unor situații de conflict ulterioare, urmează a fi întreprinse măsuri de protecție întru înlăturarea unor riscuri.

La caz, se impune intervenirea prin prelungirea măsurilor de protecție aplicate anterior pentru a asigura protejarea victimelor împotriva violenţei agresorului și pentru a trage un semnal de alarmă acestuia, în sensul că este necesară schimbarea atitudinii sale, că oricare ar fi neînțelegerile dintre părţi, acestea nu pot fi rezolvate

pe calea violenței, în caz contrar fiind posibil ca măsurile aplicabile să se prelungească în timp.

Respectiv, prima instanță corect a constatat că agresorul prin comportamentul său și-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, accentuând că statului îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectul vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie și femeilor.

Instanța de recurs apreciază critic argumentele aduse de către recurent cu privire la lipsa unor probe pertinente care ar dovedi necesitatea prelungirii măsurilor de protecție.

Or, materialele cauzei și anume extrasurile din convorbirea prin mesaje dintre părți, care atestă ștergerea de către agresor a mesajelor existente în conversație, ordonanța de punere sub învinuire din 31 martie 2026, care denotă punerea sub învinuire a agresorului Josan Mihail în comiterea infracțiunii prevăzite de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, raportul de evaluare psihologică din 15.05.2026, din care rezultă *inter alia* recomandări precum aflarea victimei Cotruța Diana și a copiilor într-o atmosferă securizată pentru a evita crearea de riscuri privind viața și securitarea personală, permit a concluziona în favoarea exiewstenței cazului de nerespectare a condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie, precum și menținerea pericolului asupra victimei de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În continuare, măsurile de protecție sus-enunțate în cazul violenței domestice prevalează asupra drepturilor fundamentale ale persoanei vizate, cum ar fi libertatea de circulație; dreptul la viață familială; dreptul de a comunica cu membrii familiei; posibilitatea de a participa la creşterea şi educarea copiilor.

Totodată, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de către reprezentantul recurentului în cererea de recurs sunt formale și neîntemeiate, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, considerent din care necesită a fi respinse, cu menținerea actului judecătoresc atacat.

Colegiul mai reține că CtEDO a accentuat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieții private și de familie și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Totodată, CtEDO (hotărîrea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02) a remarcat că eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenției Europene (clauza non-discriminare), indicând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate și că judecarea acestei categorii de pricini urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei (copii, femei, vîrstnici), și, la fel, pe principiul toleranței

“zero”, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.

Prin urmare, Colegiul civil subliniază că pentru a preîntâmpina pericolul asupra securității, sănătății și bunăstării personale și a opri grava intervenție asupra integrității psihologice și fizice a victimelor, cerințele privind aplicarea/prelungirea măsurilor de protecție sunt justificate.

Totodată, în conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă *,,cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune, dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.”*

În temeiul acestei norme, instanța de fond în mod temeinic a încasat din contul lui Josan Dumitru în beneficiul statului suma de 250 lei cu titlu de taxă de stat.

Din considerentele expuse *supra*, instanța de recurs consideră încheierea instanței de fond întemeiată, deoarece justificat și argumentat s-a pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite cererea înaintată de Cotruța Diana în interes propriu și în interesele copilului minor ***** împotriva lui Josan Mihail cu privire la prelungirea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Astfel, având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui Josan Mihail.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 mai 2026, emisă în cauza civilă la cererea depusă de către Cotruța Diana în nume propriu, precum și în interesele copilului minor ***** către Josan Mihail, persoană interesată Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Rîșcani cu privire la prelungirea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului, judecătorul Serghei Dimitriu

Judecători Valeriu Arhip

Constantin Roșca